

การออกแบบเพิ่มเติมและดัดแปลงวงจรเดิมของระบบจอภาพ

การออกแบบเพิ่มเติมและดัดแปลงวงจรเดิมของระบบจอภาพเพื่อให้สามารถรับและส่งรหัสทั้งหมดทั้งภาษาไทยและอังกฤษที่กำหนดขึ้นใหม่ได้นั้น แบ่งออกเป็นขั้นตอนต่างๆ 4 ขั้นตอนคือ การเพิ่มรหัสภาษาไทยเข้าในคีย์บอร์ด การเปลี่ยนความยาวข้อมูลในการรับส่ง จาก 7 บิตเป็น 8 บิต การเพิ่มหน่วยความจำสำหรับบิตที่ 8 และการสร้างภาพตัวอักษรภาษาไทยบนจอภาพ

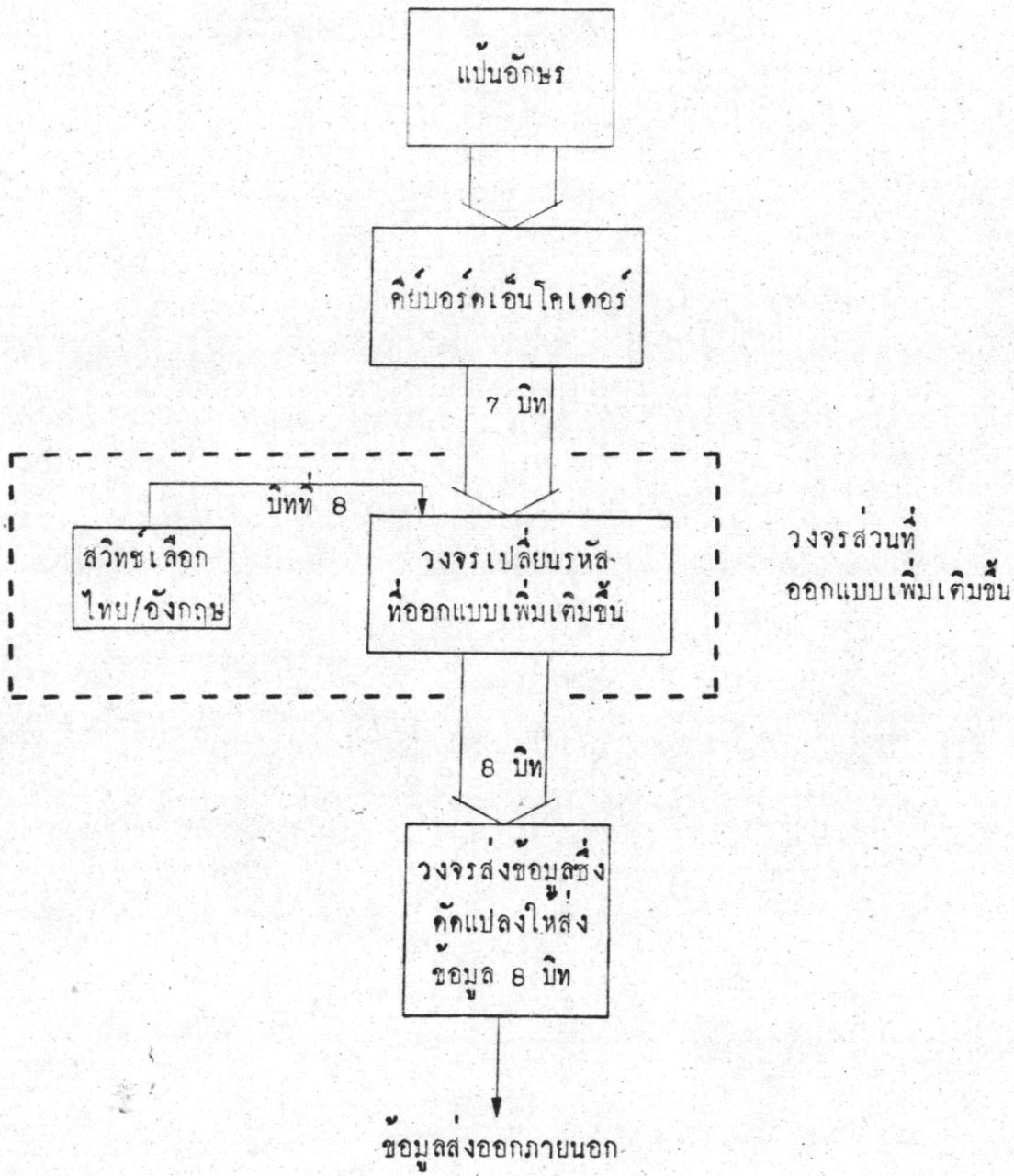
การเพิ่มภาษาไทยเข้าในคีย์บอร์ด

แป้นอักษรเดิมที่ใช้อยู่มี 3 ระดับ สำหรับกำเนิดรหัสควบคุม รหัสของภาษาอังกฤษ และตัวอักษรพิเศษนั้น จะต้องเพิ่มขึ้นอีก 2 ระดับสำหรับภาษาไทยจากความแตกต่างในบิตที่ 8 ของรหัสเดิมกับรหัสภาษาไทย จึงเป็นการง่ายที่จะเลือกให้เป็นอักษรกำเนิดรหัสเดิมหรือรหัสภาษาไทยโดยเพียงแต่เพิ่มสวิตช์ขึ้นอีกสวิตช์หนึ่งบนแป้นอักษรเพื่อกำหนดระดับลอจิกของบิตที่ 8 ส่งไปยังวงจรรับส่งข้อมูล วิธีนี้จะทำให้สามารถกำเนิดรหัสเพิ่มขึ้นอีก 128 รหัสที่มีระดับลอจิกของบิตที่ 8 เป็น 1 แต่ตำแหน่งของแป้นอักษรภาษาไทยจะไม่ตรงรหัสของภาษาไทยที่กำเนิดขึ้น จึงต้องออกแบบวงจรเพื่อเปลี่ยนรหัสที่กำเนิดจากแป้นอักษรภาษาอังกฤษในกรณีบิตที่ 8 เป็นระดับลอจิก 1 ให้เป็นรหัสใหม่ที่ตรงกับแป้นอักษรภาษาไทย ฝั่งการทำงานของคีย์บอร์ด ใหม่เป็นดังรูปที่ 8

การออกแบบวงจรเปลี่ยนรหัส วงจรเปลี่ยนรหัสจะต้องสร้างรหัสใหม่ที่มี 8 บิต จากรหัสเก่าที่มี 8 บิต ภายในเวลา 17 ไมโครวินาที (ช่วงเวลาที่ยุติยานสโตรบ รอให้ข้อมูลสเคเบิล กรุปที่ 3) วิธีที่ง่ายที่สุด ในการสร้างความสัมพันธ์อันนี้ ก็คือใช้รอมที่มีแอสซ็อบ 8 บิต และให้ข้อมูลออก 8 บิต ซึ่งมีดีเลย์ไทม์ (delay time) ไม่เกิน 17 ไมโครวินาที

รูปที่ 8

ผังการทำงานของคีย์บอร์ดใหม่

อย่างไรก็ตามการที่จะหาวิธีที่มีความสัมพันธ์ตามที่ต้องการนั้นเป็นเรื่องที่ยุ่งยาก สิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายสูง และต้องใช้เวลามาก จึงเลือกใช้อีพรีอม (EPROM - Erasable - programmable Read Only Memory) แทน ซึ่งสามารถจะโปรแกรมได้เองภายใน ประเทศ อีพรีอมที่เหมาะสมที่จะใช้ในงานนี้ได้แก่เบอร์ 1702 เพราะมีขนาดความจุข้อมูล 256×8 ทำให้มีแอดเดรส 8 บิต และข้อมูล 8 บิตดีเลย์ไทม์ (delay time) ไม่เกิน 1 ไมโครวินาที⁽¹¹⁾ นอกจากนี้ยังหาได้ง่าย ภายในประเทศอีกด้วย (ดูภาคผนวก ก สำหรับรายละเอียดของ 1702)

ในการใช้งานอีพรีอมเบอร์ 1702 จะต้องจ่ายแรงดันไฟฟ้า 2 ชุด คือ +5 โวลต์ และ -9 โวลต์ ในคีย์บอร์ดเดิม มีแรงดันจ่ายมาจากแหล่งจ่ายไฟ 2 ชุด คือ +5 และ -12 โวลต์ จึงต้องทำการปรับระดับแรงดัน จาก -12 โวลต์ ลงมาเป็น -9 โวลต์ โดยการใช้อิเล็กโทรไลต์ ที่มีขีดจำกัดแรงดัน 9.1 โวลต์ เข้าช่วย ซึ่งคำนวณค่าความต้านทานที่จะต่อเพื่อจำกัดกระแสดังนี้

$$\begin{aligned} \text{กระแสที่ 1702 ต้องการจากแหล่งจ่ายไฟ } -9 \text{ โวลต์} & \approx 40 \text{ มิลลิแอมแปร์} \\ \text{แรงดัน ตกคร่อมความต้านทาน} & = 12 - 9.1 = 2.9 \text{ โวลต์} \\ \text{ค่าความต้านทานเมื่อไม่มีซีเนอร์ไดโอด} & = \frac{2.9 \times 1000}{40} = 72.5 \text{ โอห์ม} \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \text{เลือกใช้ความต้านทานค่า 68 โอห์มเมื่อต่อร่วมกับซีเนอร์ไดโอด} \\ \text{กระแสที่จะไหลผ่านความต้านทาน 68 โอห์ม} & = \frac{2.9 \times 1000}{68} = 42.65 \text{ มิลลิแอมแปร์} \\ \text{ขนาดทนกำลังไฟฟ้าของความต้านทาน} & = \frac{(2.9)^2}{68} = 0.12 \text{ วัตต์} \\ \text{เลือกความต้านทานที่ทนกำลังไฟฟ้า} & 0.5 \text{ วัตต์} \end{aligned}$$

และคำนวณขีดจำกัดกำลังของซีเนอร์ไดโอดดังนี้

$$\begin{aligned} \text{กระแสไหลผ่านซีเนอร์ไดโอดเมื่อไม่ต่ออีพรีอม} & = 42.65 \text{ มิลลิแอมป์} \\ \text{กำลังสูญเสียในซีเนอร์ไดโอด} & \approx \frac{9.1 \times 42.65}{1000} = 0.38 \text{ วัตต์} \\ \text{เลือกขีดจำกัดกำลังของซีเนอร์ไดโอด} & 0.5 \text{ วัตต์} \end{aligned}$$

วงจรที่เพิ่มเติมและเปลี่ยนแปลงใหม่ของคีย์บอร์ด เพื่อให้รหัสที่กำเนิดจากแป้นอักษรตรงกับแป้นอักษรภาษาไทย และอังกฤษ เป็นไปตามรูปที่ 12

ความสัมพันธ์ระหว่างรหัสที่สมนัยกับแป้นอักษรและรหัสที่ส่งออกจากคีย์บอร์ดได้จากการวางตำแหน่งตัวอักษรของแป้นอักษร เดิมกับแป้นพิมพ์คีย์ภาษาไทยซึ่งแสดงไว้ในรูปที่ 9 และรูปที่ 10 ตามลำดับ ดังนั้นข้อมูลที่จะโปรแกรมลงในอีพริอมเปลี่ยนรหัสจะเป็นไปตามตารางที่ 4 ซึ่งจะเห็นว่าถ้าบิตที่ 8 เป็น 0 รหัสที่เข้ามากับออกไปจากอีพริอมจะยังคงเป็นเช่นเดิมเสมอ และถึงแม้บิตที่ 8 เป็น 1 ถ้ารหัสที่เข้ามาเป็นรหัสควบคุม รหัสที่ออกมาก็ยังคงเป็นรหัสควบคุมเช่นเดิม โดยเปลี่ยนบิตที่ 8 ให้กลับเป็น 0 เพื่อให้ยังคงส่งรหัสควบคุมได้แม้จะตั้งสวิตช์ไว้ที่ตำแหน่งภาษาไทย

การเปลี่ยนความยาวข้อมูลในการรับส่ง

จากรหัสที่กำหนดขึ้นใหม่ซึ่งมี 8 บิต ทำให้ต้องเปลี่ยนแปลงวงจรับส่งข้อมูล จากความยาวข้อมูล 7 บิต ให้เป็น 8 บิต วงจรับส่งข้อมูลที่จะทำการเปลี่ยนนี้ประกอบด้วยส่วนสำคัญซึ่งเป็น แอลเอสไอ ที่มีชื่อว่า ยูอาร์ที (ดูภาคผนวก ก. สำหรับรายละเอียดของยูอาร์ที) ทำหน้าที่รับส่งข้อมูลชนิดซีเรียล แบบอซิงโครนัส ของบริษัท เวสเทิร์น ดิจิทัล (Western Digital) การเลือกความยาวข้อมูลในการรับส่งทำได้โดยกำหนดระดับลอจิกที่ขา 2 ขา ในจำนวน 40 ขาที่มีอยู่ ซึ่งสามารถเลือกความยาวข้อมูลได้ 4 แบบ คือ 5 บิต 6บิต 7บิต และ 8บิต (ดูตารางที่ 5)

วงจรับได้ให้ระดับลอจิกของขา 37 เป็น +5 โวลต์ โดยการต่อผ่านความต้านทาน 1,000 โอห์ม สู่แหล่งจ่ายไฟ 5 โวลต์ ส่วนขา 38 ต่อกับขา 35 ไปยังแอนด์เกตชิบโด 2 อินพุต ซึ่งต่อกับสวิตช์เลือกพาริตีที่ส่วนแป้นอักษร การทำงานของวงจรับเดิม(ดูรูปที่ 11) เป็นดังนี้

เมื่อเลือกพาริตีคู่ แอนด์เกตขา 1 มีระดับลอจิกเป็น 0 ขา 2 มีระดับลอจิกเป็น 1 ได้เอาท์พุทที่ขา 3 เป็น 0 ขา 38 และ 35 จะกำหนดให้ยูอาร์ทีรับส่งด้วยความยาว 7 บิต และมีพาริตีเป็นคู่ด้วยระดับลอจิก 1 ที่ขา 39

ตารางที่ 4

ความสัมพันธ์ระหว่างรหัสที่เกิดจากแป้นอักษรภาษาอังกฤษ
และแป้นอักษรภาษาไทย ตามแอ็คเคอร์สที่จะโปรแกรมเข้าอิพริ้อม

รหัสจาก แป้นอักษร	รหัส ส่งออก	แป้นอักษร ภาษาอังกฤษ	ชื่อรหัส ส่งออก	รหัสจาก แป้นอักษร	รหัส ส่งออก	แป้นอักษร ภาษาอังกฤษ	ชื่อรหัส ส่งออก
00	00	(C) @	NUL	15	15	(C) U or →	NAK
01	01	(C) A	SOH	16	16	(C) V	SYN
02	02	(C) B	STX	17	17	(C) W	ETB
03	03	ETX	ETX	18	18	(C) X or	
04	04	(C) D	EOT			CLEAR	CAN
05	05	(C) E	ENO	19	19	(C) Y or	
06	06	(C) F	ACK			RESET	EM
07	07	(C) G	BEL	1A	1A	(C) Z or †	SUB
08	08	←	BS	1B	1B	ESC	ESC
09	09	(C) I	HT	1C	1C	(C) M or	
0A	0A	LINE FEED	NL			ENTER-	FS
0B	0B	(C) K	VT	1D	1D	(C) H or	
0C	0C	(C) L	FF			ENTER+	GS
0D	0D	CARR RETN	CR	1E	1E	(C) J	RS
0E	0E	(C) N	SO	1F	1F	(C) C	US
0F	0F	(C) O	SI	20	20		SPACE
10	10	(C) P	DLE	21	21	!	!
11	11	(C) Q	DC1	22	22	"	"
12	12	(C) R	DC2	23	23	#	#
13	13	(C) S	DC3	24	24	\$	\$
14	14	(C) T	DC4	25	25	%	%

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ความสัมพันธ์ระหว่างรหัสที่กำเนิดจากแป้นอักษรภาษาอังกฤษ
และแป้นอักษรภาษาไทย ตามแอ็คเคสที่จะโปรแกรมเข้าพร้อม

รหัสจาก แป้นอักษร	รหัส ส่งออก	แป้นอักษร ภาษาอังกฤษ	ซอร์หัส ส่งออก	รหัสจาก แป้นอักษร	รหัส ส่งออก	แป้นอักษร ภาษาอังกฤษ	ซอร์หัส ส่งออก
26	26	&	&	3B	3B	,	,
27	27	'	'	3C	3C	<	<
28	28	((3D	3D	=	=
29	29))	3E	3E	>	>
2F	2F	*	*	3F	3F	?	?
2B	2B	+	+	40	40	@	@
2C	2C	,	,	41	41	(S) A	A
2D	2D	-	-	42	42	(S) B	B
2E	2E	.	.	43	43	(S) C	C
2F	2F	/	/	44	44	(S) D	D
30	30	0	0	45	45	(S) E	E
31	31	1	1	46	46	(S) F	F
32	32	2	2	47	47	(S) G	G
33	33	3	3	48	48	(S) H	H
34	34	4	4	49	49	(S) I	I
35	35	5	5	4A	4A	(S) J	J
36	36	6	6	4B	4B	(S) K	K
37	37	7	7	4C	4C	(S) L	L
38	38	8	8	4D	4D	(S) M	M
39	39	9	9	4E	4E	(S) N	N
3A	3A	:	:	4F	4F	(S) O	O

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ความสัมพันธ์ระหว่างรหัสที่กำเนิดจากแป้นอักษรภาษาอังกฤษ
และแป้นอักษรภาษาไทย ตามแอ็คเตอรส์ที่จะโปรแกรมเข้าอิพรม

รหัสจาก แป้นอักษร	รหัส ส่งออก	แป้นอักษร ภาษาอังกฤษ	ชื่อรหัส ส่งออก	รหัสจาก แป้นอักษร	รหัส ส่งออก	แป้นอักษร ภาษาอังกฤษ	ชื่อรหัส ส่งออก
50	50	(S) P	P	65	65	E	E
51	51	(S) Q	Q	66	66	F	F
52	52	(S) R	R	67	67	G	G
53	53	(S) S	S	68	68	H	H
54	54	(S) T	T	69	69	I	I
55	55	(S) U	U	6A	6A	J	J
56	56	(S) V	V	6B	6B	K	K
57	57	(S) W	W	6C	6C	L	L
58	58	(S) X	X	6D	6D	M	M
59	59	(S) Y	Y	6E	6E	N	N
5A	5A	(S) Z	Z	6F	6F	O	O
5B	5B	[[70	70	P	P
5C	5C	\	\	71	71	Q	Q
5D	5D]]	72	72	R	R
5E	5E	^	^	73	73	S	S
5F	5F	_	_	74	74	T	T
60	60	`	`	75	75	U	U
61	61	A	A	76	76	V	V
62	62	B	B	77	77	W	W
63	63	C	C	78	78	X	X
64	64	D	D	79	79	Y	Y

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ความสัมพันธ์ระหว่างรหัสที่กำเนิดจากแป้นอักษรภาษาอังกฤษ
และแป้นอักษรภาษาไทย ตามแอ็คเคอเรสที่จะโปรแกรมเข้าพร้อม

รหัสจาก แป้นอักษร	รหัส ส่งออก	แป้นอักษร ภาษาอังกฤษ	ชื่อรหัส ส่งออก	รหัสจาก แป้นอักษร	รหัส ส่งออก	แป้นอักษร ภาษาอังกฤษ	ชื่อรหัส ส่งออก
7A	7A	Z	z	8F	8F	<C> O	SI
7B	7B	((90	10	<C> P	DLE
7C	7C	!	!	91	11	<C> Q	DC1
7D	7D))	92	12	<C> R	DC2
7E	7E	~	~	93	13	<C> S	DC3
7F	7F	RUB OUT	DEL	94	14	<C> T	DC4
80	80	<C> @	HUL	95	15	<C> U OR →	NAK
81	81	<C> A	SOH	96	16	<C> V	SYN
82	82	<C> B	STX	97	17	<C> W	ETB
83	83	ETX	ETX	98	18	<C> X OR	
84	84	<C> D	EOT			CLEAR	CAN
85	85	<C> E	ENO	99	19	<C> Y OR	
86	86	<C> F	ACK			RESET	EM
87	87	<C> G	BEL	9A	1A	<C> Z OR †	SUB
88	88	+	BS	9B	1B	ESC	ESC
89	89	<C> I	HT	9C	1C	<C> M OR	
8A	8A	LINE FEED	NL			ENTER-	FS
8B	8B	<C> K	VT	9D	1D	<C> H OR	
8C	8C	<C> L	FF			ENTER+	GS
8D	8D	CARR RETN	CR	9E	1E	<C> J	RS
8E	8E	<C> N	SO	9F	1F	<C> C	US

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ความสัมพันธ์ระหว่างรหัสที่กำหนดจากแป้นอักษรภาษาอังกฤษ
และแป้นอักษรภาษาไทย คาทแอดเดรสที่จะโปรแกรมเข้าอีพรม

รหัสจาก แป้นอักษร	รหัส ส่งออก	แป้นอักษร ภาษาอังกฤษ	ชื่อรหัส ส่งออก	รหัสจาก แป้นอักษร	รหัส ส่งออก	แป้นอักษร ภาษาอังกฤษ	ชื่อรหัส ส่งออก
A0	20		SPACE	B5	B5	5	ก
A1	25	!	%	B6	D8	6	ข
A2	31	"	1	B7	D6	7	ค
A3	32	#	2	B8	A3	8	ด
A4	33	\$	3	B9	B4	9	ต
A5	34	%	4	BA	CB	:	ท
A6	D9	&	*	BB	B1	;	ถ
A7	D6	'	^	BC	3C	<	ด
A8	35	(5	BD	37	=	จ
A9	36)	6	BE	3E	>	ช
AA	2C	*	,	BF	38	?	ซ
AB	C4	+	ศ	C8	40	@	ค
AC	C8	,	ม	C1	C3	(S) A	ก
AD	BC	-	ฟ	C2	D4	(S) B	ข
AE	DD	.	ง	C3	A8	(S) C	ค
AF	A1	/	ช	C4	AE	(S) D	ด
B0	A7	0	จ	C5	AD	(S) E	ต
B1	5F	1	-	C6	DC	(S) F	ท
B2	2F	2	/	C7	AB	(S) G	ถ
B3	2D	3	-	C8	E4	(S) H	ด
B4	BF	4	ก	C9	B2	(S) I	ต

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ความสัมพันธ์ระหว่างรหัสที่เกิดจากแป้นอักษรภาษาอังกฤษ
และแป้นอักษรภาษาไทย ตามแอ็คเครสที่จะโปรแกรมเข้าอีพรอม

รหัสจาก แป้นอักษร	รหัส ส่งออก	แป้นอักษร ภาษาอังกฤษ	ชื่อรหัส ส่งออก	รหัสจาก แป้นอักษร	รหัส ส่งออก	แป้นอักษร ภาษาอังกฤษ	ชื่อรหัส ส่งออก
CA	E3	(S) J	+	DF	BC	-	พ
CB	C8	(S) K	ข	E0	40		ค
CC	C7	(S) L	ค	E1	BE	A	ง
CD	3F	(S) M	ด	E2	D4	B	ช
CE	E5	(S) N	ด	E3	DB	C	ฉ
CF	CF	(S) O	ด	E4	A0	D	ค
D0	AC	(S) P	ญ	E5	D3	E	จ
D1	30	(S) Q	อ	E6	B3	F	ด
D2	B0	(S) R	ท	E7	DA	G	ด
D3	A5	(S) S	พ	E8	E1	H	ด
D4	B7	(S) T	ท	E9	C2	I	ด
D5	E2	(S) U	ท	EA	E0	J	ด
D6	CD	(S) V	ช	EB	D2	K	ด
D7	22	(S) W	"	EC	C9	L	ด
D8	29	(S) X)	ED	B6	M	ด
D9	D1	(S) Y	ว	EE	D7	N	ด
DA	28	(S) Z	(EF	B8	O	ด
DB	2E	[.	EF	B8	O	ด
DC	AA	\	๗	F0	C1	P	ด
DD	AF	J	๗	F1	CE	Q	ด
DE	39	~	9	F2	BD	R	ด

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ความสัมพันธ์ระหว่างรหัสที่กำเนิดจากแป้นอักษรภาษาอังกฤษ
และแป้นอักษรภาษาไทย ตามแอ็คเครสที่จะไปกรั่มเข้าอีพรอม

รหัสจาก แป้นอักษร	รหัส ส่งออก	แป้นอักษร ภาษาอังกฤษ	ชื่อรหัส ส่งออก
----------------------	----------------	-------------------------	--------------------

F3	CA	S	ห
F4	D0	T	ะ
F5	D5	U	๗
F6	CC	V	อ
F7	DE	W	ไ
F8	BA	X	ป
F9	D1	Y	๗
FA	BB	Z	พ
FB	A6	<	ง
FC	C6	!	จ
FD	B9	}	บ
FE	A9	~	๗
FF	7F	RUB OUT	DEL

ตารางที่ 5

การโปรแกรมยูอาร์ทีโดยกำหนดระดับลอจิกที่ขาต่าง ๆ

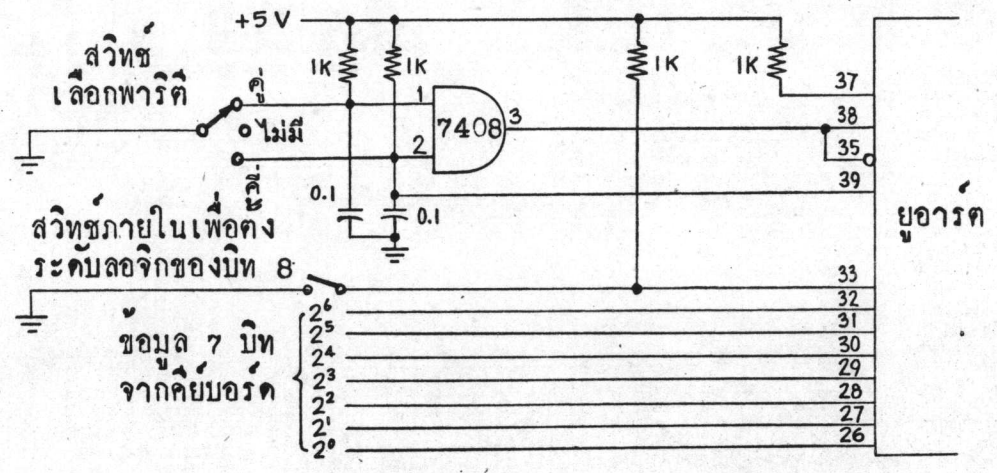
ระดับลอจิก		ความยาวขอมูล (บิต)
ขา 37	ขา 38	
0	0	5
0	1	6
1	0	7
1	1	8

ระดับลอจิก ขา 35	พาริตี
0	มี
1	ไม่มี

ระดับลอจิก ขา 39	พาริตี
0	คี่
1	คู่

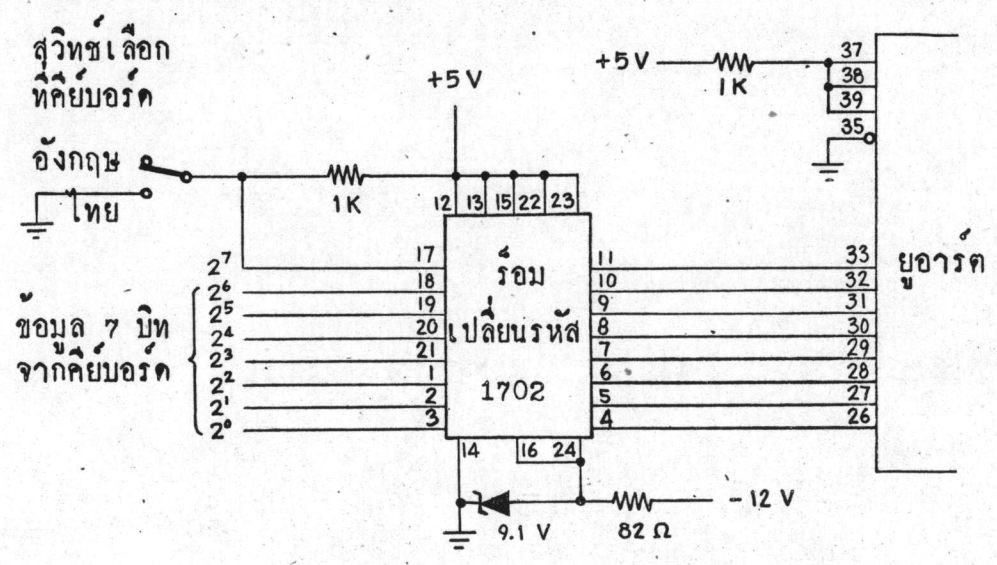
รูปที่ 11

วงจรเคมของการโปรแกรมยูอาร์ต

รูปที่ 12

วงจรที่ออกแบบเพิ่มเติมและคักแปลงใหม่ของยูอาร์ตและวงจรเปลี่ยนรหัส

เมื่อเลือกพาริตี แนนด์เกทชา 1 มีระดับลอจิกเป็น 1 ชา 2 มีระดับลอจิกเป็น 0 ไค์เอาท์พุทที่ชา 3 เป็น 0 ชา 38 และ 39 จะกำหนดให้ยูอาร์ทีรับส่งด้วยควมยาว 7 บิต และมีพาริตีเป็นคี่ด้วยระดับลอจิก 0 ที่ชา 39

เมื่อเลือกไม่มีพาริตี แนนด์เกทชา 1 และ 2 จะมีระดับลอจิกเป็น 1 ไค์ระดับลอจิกที่เอาท์พุทชา 3 เป็น 1 ชา 38 และ 39 จะกำหนดให้ยูอาร์ทีรับส่งด้วยควมยาว 8 บิต และไม่มีพาริตี ระดับลอจิกที่ชา 39 ไม่มีผลควบคุมส่วนระดับลอจิกที่ชา 33 จะเป็นตัวกำหนดค่าของบิตที่ 8 ซึ่งเลือกได้จากการเปิดหรือปิดสวิทช์

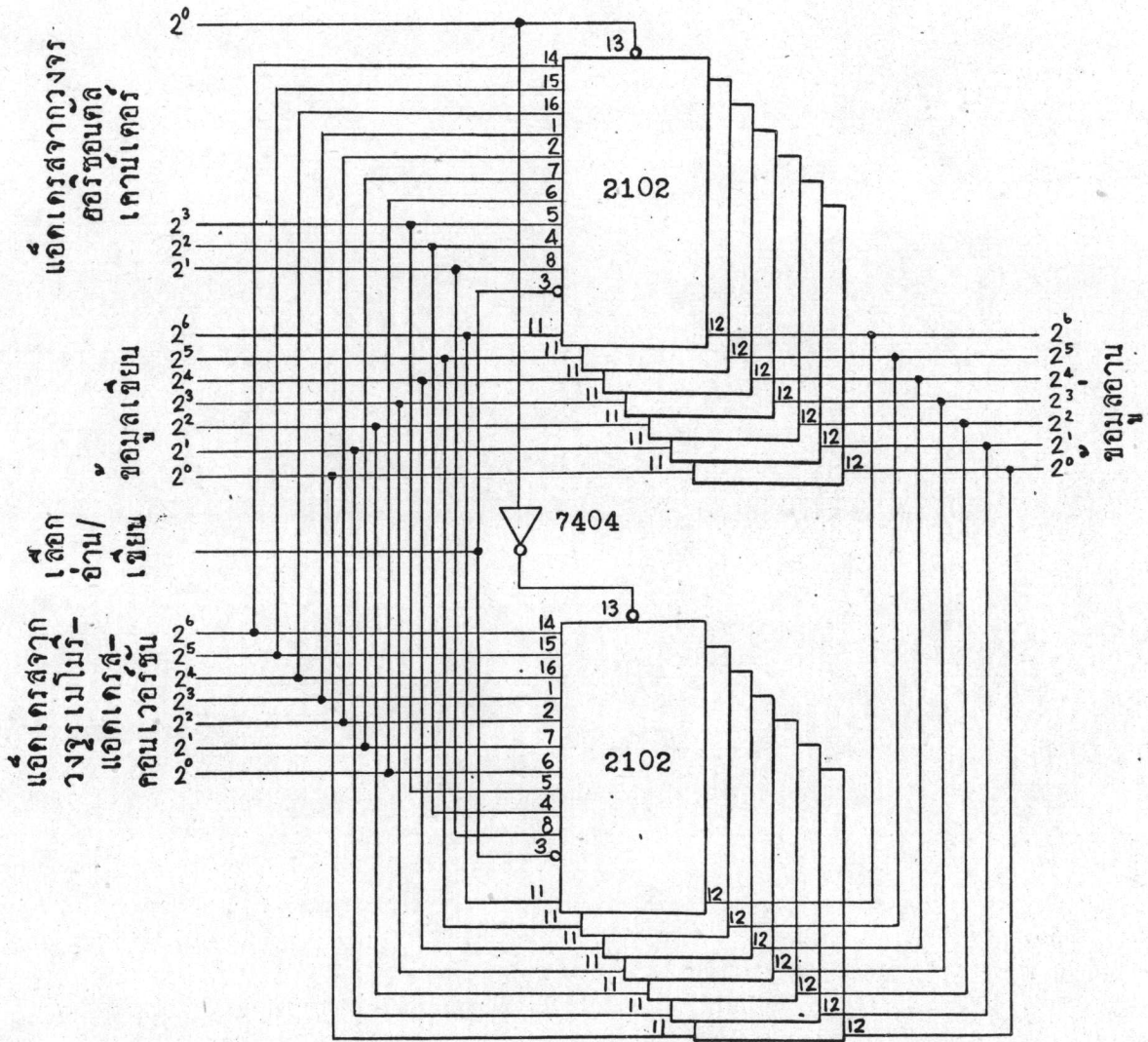
การเปลี่ยนวงจรใหม่เพื่อให้รับส่งด้วยควมยาวข้อมูล 8 บิต ทำได้โดยกำหนดระดับลอจิก ของชา 35, 38 และ 39 เสียใหม่ ดังรูปที่ 12 โดยถือว่าระบบจอภาพจะรับส่งข้อมูลกับซีแอลเอ โดยมีพาริตี เป็นคู่เสมอตามซอฟต์แวร์ของโปรแกรมควบคุมการทำงาน จลวงจรจะเห็นว่าระดับลอจิกที่ชา 38 และ 39 เป็น 1 เสมอ ทำให้ ความยาวข้อมูลในการรับส่งเป็น 8 บิต และพาริตีเป็นคู่ ส่วนระดับลอจิกที่ชา 35 กำหนดให้เป็น 0 จึงมีพาริตีเสมอ สำหรับชา 33 นั้นต่อเข้ากับวงจรเปลี่ยนรหัสซึ่งเพิ่มเติมขึ้น ทำให้มีระดับลอจิกเป็น 0 สำหรับข้อมูลภาษาอังกฤษ และระดับลอจิกเป็น 1 สำหรับภาษาไทย (ดูข้อมูลภายในของรอมเปลี่ยนรหัสในตารางที่ 4 ประกอบ)

การเพิ่มหน่วยความจำสำหรับบิตที่ 8

เมื่อมีการใช้ข้อมูล 8 บิต หน่วยความจำภายในส่วนจอภาพจะต้องเพิ่มขึ้นเพื่อเก็บข้อมูลของบิตที่ 8 หน่วยความจำเดิมสามารถเก็บข้อมูล 7 บิตได้ 2048 ตัวอักษร แต่ใช้จริงเพียง 1920 แอ็คเครส เท่ากับจำนวนตัวอักษรทั้งหมดที่จะแสดงได้บนจอภาพ แร็มที่ใช้เป็นหน่วยความจำเป็น ของบริษัทอินเทล (Intel) เบอร์ 2102_A -4 ซึ่งเป็นสแตติกแรม (Static RAM) ขนาด 1024×1 บิต ความเร็ว 450 นาโนวินาที⁽¹⁾ (รายละเอียดแสดงไว้ในภาคผนวก ก) จำนวน 14 ตัว รับข้อมูลมาจากสตริชอนคัลเคาน์เตอร์ 4 บิต และรับข้อมูลจากวงจรเมมโมรีแอ็คเครสคอนเวอชัน อีก 7 บิต โดยแบ่งหน่วยความจำ ออกเป็น 2 แบงก์ (Bank) แบงก์ละ 7 ตัว (ดูรูปที่ 13 ประกอบ) แบงก์แรกจะเป็นข้อมูลสำหรับตัว

รูปที่ 13

วงจรของหน่วยความจำในระบบจอภาพ

อักษรบนจอภาพ ตำแหน่งที่เป็นเลขคู่ (0, 2, 4, ...) อีกแฉ่งหนึ่งเป็นข้อมูลสำหรับตัวอักษรเลขคี่ (1, 3, 5, ...) ซึ่งใช้สัญญาณบิต 2^0 ที่ได้จากฮอริซอนคัลเคาน์เตอร์มาเป็นชิปซีเล็คท์ (chip select) สัญญาณแอสเคตของทุกๆ ชิปป้องร่วมกันหมด สัญญาณข้อมูลเข้าออกของชิปป้องบิตเดียวกันร่วมกัน โดยสัญญาณข้อมูลเข้าหน่วยความจำรับมาจากข้อมูลออกของยูอาร์ที จำนวน 7 บิต หรือ ข้อมูลจากคีย์บอร์ด ซึ่งเลือกที่มัลติเพล็กซ์เซอร์ชิป⁽¹²⁾ เบอร์ 74157

สัญญาณที่ได้จากหน่วยความจำแต่ละบิต จะส่งเข้าแล็ทช์ (latch) ซึ่งเป็นไอซีเบอร์ 74175 ใช้จำข้อมูลชั่วคราวเป็นเวลา 616.6 นาโนวินาทีขณะที่ป้อนให้วงจรคาแร็กเตอร์-เจเนอเรเตอร์ ทั้งนี้เพื่อหน่วงเวลารอนจนกว่าจะได้ข้อมูลออกมาจาก คาแร็กเตอร์เจเนอเรเตอร์ชิป

วงจรของหน่วยความจำที่เพิ่มเติมขึ้นก็มีใช้วิธีเขียนแบบของเก็ทที่มีอยู่ กล่าวคือใช้แรมเบอร์ 2102 -4 ซึ่งหาได้ในประเทศไทยจำนวน 2 ตัวต่อสัญญาณออกเข้ากับไอซี เบอร์ 74175 ซึ่งเพิ่มเติมขึ้น ข้อมูลที่ใช้เขียนลงหน่วยความจำก็นำมาจากบิตที่ 8 ซึ่งมาจากยูอาร์ทีหรือคีย์บอร์ด โดยเลือกจากมัลติเพล็กซ์เซอร์ เบอร์ 74157 ที่เพิ่มเติมขึ้น เช่นเดียวกัน ข้อมูลออกบิตที่ 8 ส่งไปให้วงจรคาแร็กเตอร์เจเนอเรเตอร์ที่ออกแบบขึ้นใหม่ สายสัญญาณข้อมูลและชิปซีเล็คท์ต่อร่วมกับของหน่วยความจำเดิม ซึ่งยังคงทำได้โดยไม่ต้องผ่านบัฟเฟอร์ เพราะแฟนเอาท์ของวงจรก่อนหน้านี้ยังไม่เกิน 10 ยูนิทโหลด (unit load)

การสร้างภาพตัวอักษรภาษาไทยบนจอภาพ

วงจรถمیمที่ใช้ในการกำเบิดภาพตัวอักษรแสดงไว้ในรูปที่ 14 ข้อมูล 7 บิต จากหน่วยความจำจะถูกอ่านออกมาเก็บไว้ในแล็ทช์ 7 บิต ซึ่งข้อมูลจากแล็ทช์จะป้อนเข้าโดยตรงสู่อ้อมคาแร็กเตอร์เจเนอเรเตอร์ ในส่วนที่เป็นแอสเคตซึ่งมีอยู่ 11 สาย ส่วนที่เหลืออีก 4 สาย จะมาจากวงจรสแกนเคาน์เตอร์ ซึ่งจะนับจาก 0 ถึง 9 เพื่อระบุลำดับที่ของเส้นที่กวาดบนจอสำหรับ 1 บรรทัดของตัวอักษรจากนั้น ข้อมูลที่เป็นจุดของตัวอักษร 7 จุด จะป้อนเข้าซีฟท์รีจิสเตอร์ 9 บิต เพื่อสร้างภาพ 1 เส้น ของตัวอักษร 1 ตัว ส่งไปวงจรวีดีโอโคจรเวอร์ต่อไป

รวมคาแรกเตอร์เจเนอเรเตอร์ ที่ใช้ยูเคิมเป็นชนิด 2048 แอ็คเครส แต่ละ แอ็คเครสให้ข้อมูล 7 บิท⁽⁵⁾ ซึ่งมีแอ็คเครสที่ใช้งานจริงเพียง 1280 แอ็คเครส (รหัสใช้งาน 128 รหัสฯ ละ 10 เส้นกวางค)

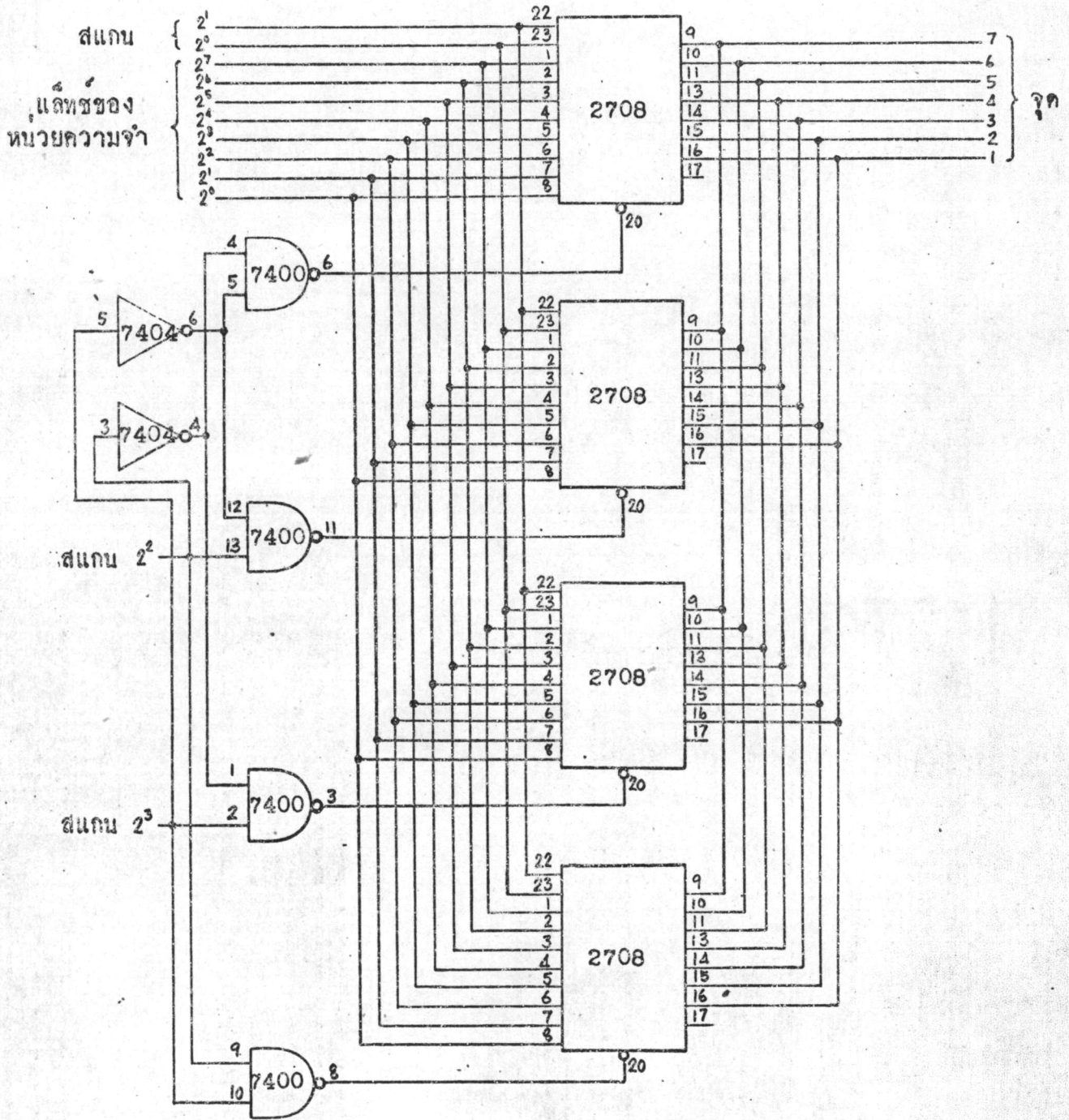
เมื่อต้องการเพิ่มรหัสภาษาไทยอีก 70 รหัส จะต้องการแอ็คเครสเพิ่มอีก 700 แอ็คเครส โดยที่แอ็คเครสสายนี้เพิ่มขึ้นอีก 1 เส้น ซึ่งเป็นของบิทที่ 8 ดังนั้น รวมคาแรกเตอร์ เจเนอเรเตอร์ ทั้งหมดสำหรับภาษาไทยและอังกฤษจะต้องมีแอ็คเครสสายนี้ทั้งสิ้น 12 เส้น โดยแยกเป็น 8 เส้น สำหรับข้อมูลจากหน่วยความจำ 8 บิท และ 4 เส้น จากวงจรสแกน เคาน์เตอร์ และให้ข้อมูลออก 7 บิท สำหรับจุดตามแนวนอนของตัวอักษร 1 ตัวจำนวน 1 เส้นกวางค เช่นเดิม หมายความว่า รวมที่ใช้จะต้องมีแอ็คเครสทั้งหมด 4096 แอ็คเครส (2^{12}) โดยมีแอ็คเครสที่ใช้งานเพียง 1980 แอ็คเครสเท่านั้น

การออกแบบวงจรรคาแรกเตอร์เจเนอเรเตอร์ภาษาไทย-อังกฤษ จากจำนวน แอ็คเครสสายนี้ทั้งหมดที่มีอยู่สามารถออกแบบวงจรรคาแรกเตอร์เจเนอเรเตอร์ได้ง่ายๆ โดยใช้รอมกำเนิดตัวอักษรที่มีขนาด 4096×7 ซึ่งหาไม่ได้ในประเทศไทย ดังนั้นเพื่อความสะดวก ในการโปรแกรมรอม จึงเลือกใช้อีพริอม ขนาด 1024×8 ซึ่งได้แก่เบอร์ 2708 ของอินเทล⁽¹¹⁾ มีความเร็ว 450 นาโนวินาที ซึ่งน้อยกว่าซิคจำกัด 616.6 นาโนวินาที โดยออกแบบวงจร เพื่อเลือกแอ็คเครสสายนี้ 2 เส้น มาทีโคค ด้วยเกทออกเป็นสัญญาณ ซิปซีเล็คท์ 4 สัญญาณ สำหรับอีพริอมแต่ละตัว ซึ่งถ้าเราเลือกแอ็คเครสสายนี้ 2 เส้น เป็นสัญญาณสแกนเคาน์เตอร์ 2^2 และ 2^3 จะได้วงจรรูปที่ 15 อย่างไรก็ตามหากจะพิจารณาสัญญาณสแกนเคาน์เตอร์ 2^2 และ 2^3 แล้ว จะเห็นว่าคอมบิเนชันของสัญญาณ 2 สัญญาณนี้มีเพียง 3 กรณีเท่านั้น (ดูตารางที่ 6) เพราะการนับของวงจรรสแกนเคาน์เตอร์นับจาก 0 ถึง 9 ดังนั้นจึงสามารถ ลดอีพริอมตัวล่างสุดลงได้ วงจรที่ใช้จริงจึงเป็นตามรูปที่ 16 ซึ่งใช้อีพริอมเพียง 3 ตัว

อีพริอม 3 ตัวที่ใช้จะมีแอ็คเครสได้ถึง 3072 แอ็คเครส เมื่อทำตามตารางที่ 6 จะ เห็นว่าอีพริอมตัวที่ 3 ใช้งานเพียงครึ่งเดียว ทำให้เป็นไปได้ที่จะลดขนาดของอีพริอมตัวที่ 3 ลงเหลือ 512 แอ็คเครส แต่ต้องมีความเร็วเท่ากัน เนื่องจากอีพริอมขนาดนี้ไม่มีจำหน่ายใน ประเทศไทย และเพื่อความสะดวกในการโปรแกรมจึงยังคงต้องใช้เบอร์ 2708 ตามเดิม

รูปที่ 15

วงจรของคาแรกเตอร์เจเนอเรเตอร์ก่อนการลด

ตารางที่ 6

คอมบิเนชันของสัญญาณจากวงจรสแกนเคาน์เตอร์

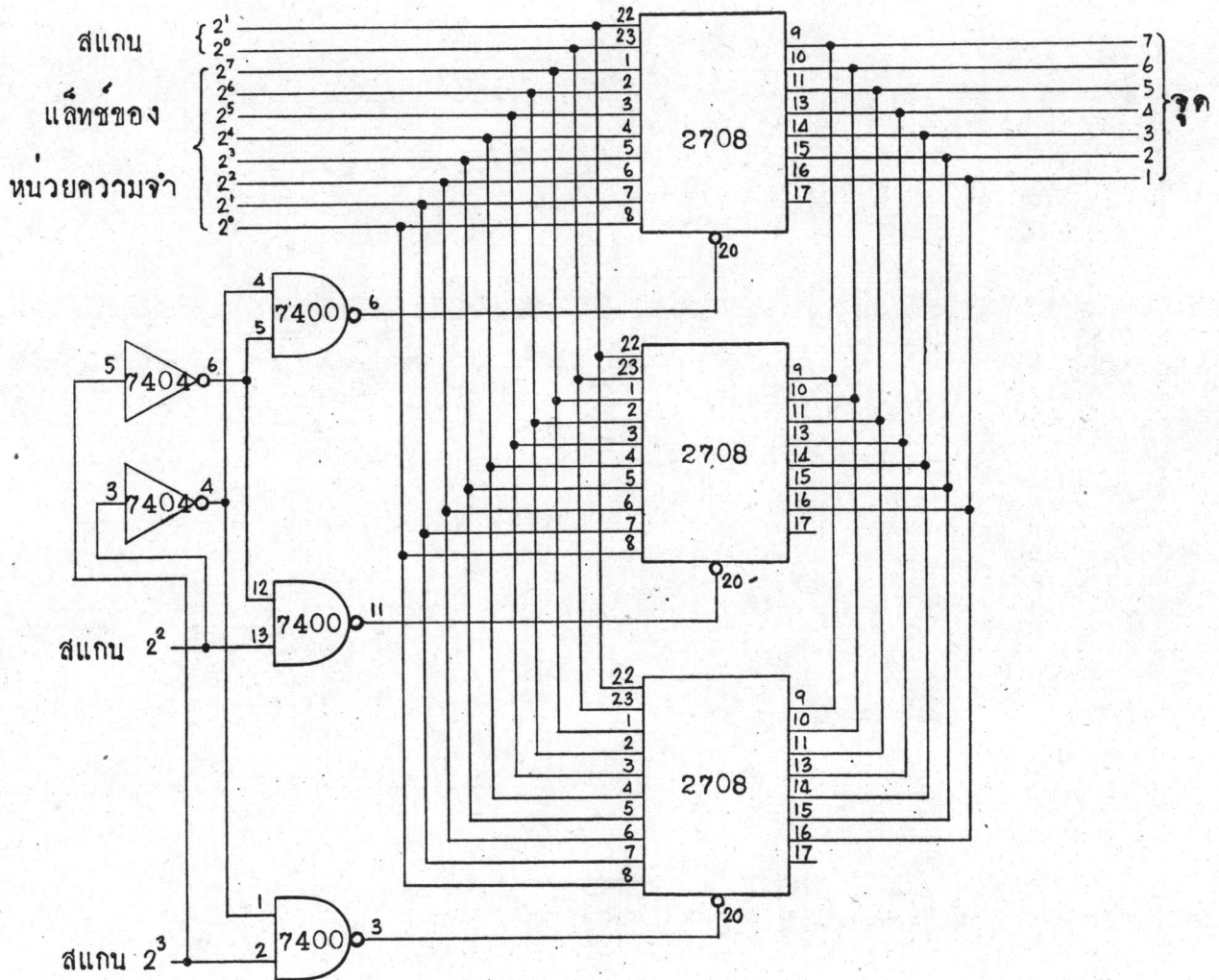
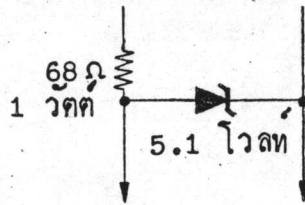
นับ	สแกนเคาน์เตอร์				
	2^3	2^2	2^1	2^0	
0	0	0	0	0	} อีพริอม ตัวที่ 1
1	0	0	0	1	
2	0	0	1	0	
3	0	0	1	1	} อีพริอม ตัวที่ 2
4	0	1	0	0	
5	0	1	0	1	
6	0	1	1	0	} อีพริอม ตัวที่ 3
7	0	1	1	1	
8	1	0	0	0	
9	1	0	0	1	} อีพริอม ตัวที่ 3
10	1	0	1	0	
11	1	0	1	1	

รีเซ็ต \triangleright

รูปที่ 16

วงจรสมบูรณของคาแรกเตอร์เจเนอเรเตอร์ที่ออกแบบขึ้นใหม่

+12 โวลต์ +5 โวลต์ -12 โวลต์ กราวด์

จากจำนวนแฉีกเครสที่ใช้จริง 1980 แฉีกเครส ก็เป็นไปได้อันจะลคอีพร้อมลงเหลือเพียง 2048 แฉีกเครส แต่เนื่องจากความไม่ต่อเนื่องในแฉีกเครสที่ใช้งานทำให้การตีโคคแฉีกเครสใหม่ เพื่อให้แฉีกเครสในร้อมคาแร็กเตอร์เจเนอเรเตอร์ต่อเนื่องนั้น ทำให้ไม่ได้ใช้เกทกรรมคาจำนวนน้อย ดังนั้นการลคอีพร้อมที่เป็นคาแร็กเตอร์เจเนอเรเตอร์ลงเหลือเพียง 2 ตัว จะต้องเพิ่มเกทขึ้นอีกจำนวนมากซึ่งจะดึงกระแสไฟฟ้าจากแหล่งจ่ายไฟมากเกินไป หรือถ้าหันมาใช้ร้อมเข้าทำหน้าที่ตีโคคแฉีกเครสแทนก็จะมีจำนวนชิปเท่ากันและทำให้โหมงของวงจรเสียไปได้

เนื่องจากอีพร้อมเบอร์ 2716 ต้องการแรงดัน 3 ค่าคือ +5, -5 และ +12 โวลท์ ซึ่งไม่มีแรงดัน -5 โวลท์จากแหล่งจ่ายไฟ จะมีแต่แรงดัน -12 โวลท์ จึงต้องออกแบบวงจรลคแรงดัน ซึ่งทำแบบง่ายๆ โดยใช้ซีเนอร์โคโคกับความต้านทาน คำนวณได้ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{ซีเนอร์โคโค มีแรงดันซีเนอร์} & \quad 5.1 \text{ โวลท์} \\ \text{กระแสที่พร้อมเบอร์ 2708 ต้องการจากแรงดัน 5 โวลท์} & \quad = 30 \text{ มิลลิแอมแปร์} \\ \text{กระแสสูงสุดของแรงดัน -5 โวลท์ ที่ต้องจ่าย} & \quad = 30 \times 3 \text{ มิลลิแอมแปร์} \\ & \quad = 90 \text{ มิลลิแอมแปร์} \\ \text{แรงดันคคกร้อมความต้านทานที่ใช้ลคแรงดัน} & \quad = 12 - 5.1 = 6.9 \text{ โวลท์} \\ \text{ค่าความต้านทาน} & \quad = \frac{6.9}{90} \times 1000 = 76.67 \text{ โอห์ม} \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \text{เลือกใช้ความต้านทาน} & \quad 68 \text{ โอห์ม} \\ \text{กระแสไหลผ่านความต้านทาน} & \quad = \frac{6.9 \times 1000}{68} = 101.47 \text{ มิลลิแอมแปร์} \\ \text{กำลังสูญเสียในความต้านทาน} & \quad = \frac{(6.9)^2}{68} = 0.7 \text{ วัตต์} \\ \text{ใช้ความต้านทานขนาด} & \quad 68 \text{ โอห์ม 1 วัตต์} \end{aligned}$$

หาขนาดการทนกำลังของซีเนอร์โคโค

$$\begin{aligned} \text{เมื่อไม่ต่ออีพร้อม กระแสไหลผ่านซีเนอร์โคโค} & \quad = 101.47 \text{ มิลลิแอมแปร์} \\ \text{กำลังสูญเสียในซีเนอร์โคโค} & \quad = 9.1 \times 101.47 = 0.923 \text{ วัตต์} \\ \text{เลือกใช้ซีเนอร์โคโคขนาด} & \quad 1 \text{ วัตต์} \end{aligned}$$

การเปลี่ยนจุดของตัวอักษรที่ออกแบบไว้ให้เป็นข้อมูลบรรจุลงในอีพริอม จาก
 วงจรที่ออกแบบไว้ในรูปที่ 16 สามารถเขียนความสัมพันธ์ระหว่างภาพที่จะแสดงบนจอกับ
 แอ็คเทรตของอีพริอมคาแรกเตอร์เจเนอเรเตอร์ ได้ตามรูปที่ 17 อีพริอมแต่ละตัว มีแอ็คเทรต
 ลายนี้อยู่ 10 เส้น และชิปเอเนเปิล แอ็คเทรตลายนี้ 2^0 ถึง 2^7 รับข้อมูล จากหน่วยความ
 จำซึ่งก็คือรหัสตัวอักษร $(00)_{16}$ ถึง $(FF)_{16}$ แอ็คเทรตลายนี้ 2^8 และ 2^9 รับข้อมูล
 จากสัญญาณสแกน 2 บิตต่างคือ 2^0 และ 2^1 ซึ่งเป็นคอมบินเนชันของเส้นสแกน 4 เส้น และ
 ชิปเอเนเปิลเป็นตัวกำหนดว่าเป็นเส้นสแกน 4 เส้นชุดใดใน 3 ชุด ดังนั้นข้อมูลในอีพริอมแต่ละ
 ตัวจะเรียงตามลำดับจากเส้นสแกน 0 ของรหัส $(00)_{16}$ ถึง $(FF)_{16}$ แล้วเปลี่ยนเป็น
 เส้นสแกน 1 ของรหัส $(00)_{16}$ ถึง $(FF)_{16}$ จนครบเส้นสแกน 3 ของรหัส $(FF)_{16}$ ก็
 หมกข้อมูลในอีพริอมตัวแรก เริ่มใหม่ที่อีพริอมตัวที่ 2 เป็นเส้นสแกน 4 ของรหัส $(00)_{16}$
 สิ้นสุดลงที่เส้นสแกนที่ 7 ของรหัส $(FF)_{16}$ เป็นอันสิ้นสุดข้อมูลในอีพริอมตัวที่ 2 สำหรับ
 อีพริอมตัวที่ 3 จะเริ่มต้นที่เส้นสแกน 8 ของรหัส $(00)_{16}$ จนถึงรหัส $(FF)_{16}$ เส้นสแกน
 9 เป็นต้นไปจะไม่มีข้อมูลจนถึงเส้นสแกน 11 โดยที่เส้นสแกนที่ 9 จะสามารถมีข้อมูลได้ แต่
 ภาพที่แสดงบนจอจะทับกับเส้นเคอร์เซอร์ และเส้นสแกน 10 กับ 11 ไม่มีโอกาสได้ใช้

ข้อมูลที่ได้จากอีพริอมส่งไปแสดงบนจอภาพจะเป็นข้อมูลแบบพาราลแลล 7 บิต
 ซึ่งจะถูกเปลี่ยนให้เป็นข้อมูลแบบซีเรียล โดยบิต 2^6 เป็นบิตแรกและบิต 2^0 เป็นบิตสุดท้าย
 ดังนั้นบิต 2^7 ในอีพริอมจะไม่มีการใช้งาน ดังนั้นการเปลี่ยนลักษณะจุดที่ออกแบบไว้เป็นตัวอักษร
 ให้เป็นข้อมูลเพื่อโปรแกรมลงอีพริอมกำเนิดตัวอักษร จึงทำได้ตามตารางที่ 7.

รูปที่ 17

เมโมรีแม็บของอิพริ้อมคาแรกเตอร์เจเนอเรเตอร์ใหม่

	แอดเดรส	รหัส ตัวอักษร	เส้นสแกน		แอดเดรส	รหัส ตัวอักษร	เส้นสแกน
↑ อิพริ้อมคัท 1 ↓	000	00	↑ 0 ↓ ↑ ↓ ↑ ↓ ↑ ↓ ↑ ↓ ↑ ↓ ↑ ↓ ↑ ↓	↑ 3 ↓	800	00	↑ 8 ↓ ↑ ↓ ↑ ↓ ↑ ↓ ↑ ↓ ↑ ↓ ↑ ↓ ↑ ↓
	001	01			801	01	
	
	0FF	FF			8FF	FF	
	100	00			900	00	
	101	01			901	01	
	
	1FF	FF			9FF	FF	
	200	00			A00	00	
	201	01			A01	01	
	
	2FF	FF			AFF	FF	
	300	00			B00	00	
	301	01			B01	01	
	
	3FF	FF			BFF	FF	
↑ อิพริ้อมคัท 2 ↓	400	00	↑ 4 ↓ ↑ ↓ ↑ ↓ ↑ ↓ ↑ ↓ ↑ ↓ ↑ ↓ ↑ ↓	↑ 9 ↓ ↑ ↓ ↑ ↓ ↑ ↓ ↑ ↓ ↑ ↓ ↑ ↓ ↑ ↓			
	401	01				ไม่มี	
	.	.					
	4FF	FF					
	500	00					
	501	01					
	.	.					
	5FF	FF					
	600	00					
	601	01					
	.	.					
	6FF	FF					
	700	00					
	701	01					
	.	.					
	7FF	FF					

